

aabenbart, at Brændeviinsbrændere og Olbryggere som blotte Producenter ikke kunne have denne Ret. Da Udskænkingsret saaledes i Lovgivningen er holdt som noget Særegent, er Udvalget enig i den foreliggende Bestemmelse, dog saaledes, at det Omspurgte ikke bliver en Bevillings sag. Jeg gaaer nu over til § 58; efter denne Paragraph skal det være en Bevillings sag baade paa Landet og i Byerne at etablere Gjæstgiveri. Dette Ord er brugt i den Betydning, at det indbefatter Retten til at huse Reisende, at give dem Nattequarteer. Udvalget har ikke fundet det nødvendigt, at dette i Kjøbstæderne skulde være Gjenstand for Bevilling; men af lignende Grunde, som med Hensyn til Brændeviinshandel paa Landet, ansees for det Retteste, at det paa Landet maa vedblive at være ligesom hidtil en Bevillings sag. I § 69 har Udvalget foreslaaet en Forandring, som er grundet deri, at man maatte ansee det for ønskeligt at lette Afgangen til, at der hos Værtshuusholderne i Kjøbstæderne kunde af Søfolk, reisende Haandværksvende o. desl. erholdes Nattequarteer for en billigere Betaling, end de i Reglen kunne erholde det paa Gjæstgiverstederne. Det vil vistnok erkjendes, at det Endringsforslag, Udvalget har stillet, vil bidrage til dette Døem. § 60 har en vis Lighed med Udfæstets § 16. Den gaaer ud paa at fastsætte det, som skal ansees som fri Næring; men Paragraphen indeholder tillige en ny Bestemmelse, nemlig, at det staaer Enhver frit for at udleie Bærelser ugeviis eller for en længere Tid. Hvad § 61 angaaer, saa regulerer den Udskilling, som hidtil har været grundet paa collegiale eller ministertelle Resolutioner.

Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 1ste Valgfreds (L. C. Larsen) har foreslaaet, at Politiet kan knytte de nærmere Bestemmelser, som det finder fornødne, til Tilladelsen, saa anseer Udvalget denne Tilføielse ikke nødvendig. Det ligger jo i Sagens Natur, at naar en Autoritet er bemyndiget til at meddele en saadan Bevilling, kan den ogsaa til samme stille de Betingelser, der skjønes fornødne.

J. N. Hansen: Jeg vil blot bemærke, at mit Forslag om, at det femte Stykke af §

57 skal udgaae, ønsker jeg for Diebliffet at tage tilbage, for til tredie Behandling at foreslaae deri indstødt „indtil videre“. Jeg skal dernæst kun gjøre opmærksom paa, da jeg har deeltaget i at stille Forslag til, at Begyndelsen af 4de Stykke skal forandres, at Grunden, hvorfor jeg har sluttet mig dertil, er den, at det forekommer mig ganske forunderligt i en saadan Lov, der anmelder sig at give og virkelig ogsaa i de fleste Bestemmelser giver en overordentlig Frihed, at sige, at Ingen kan blive Restaurateur, uden at han kan paa vise et passende Locale. Jeg troer, at vi ligesaa fuldt i dette som i ethvert andet Forhold kunne overlade det til Vedkommende selv, hvor han vil drive sin Næringsvei. Det vil føre til de forunderlige Ting, om man vilde beholde denne Bestemmelse. Vedkommende maatte da heller ikke ifølge Bestemmelsen i andet Punktum flytte fra dette Locale, uden at han beviser, at han havde et andet passende Locale, og dette „passende“ kunde vist fortolkes paa mange forunderlige Maader. Jeg troer derfor, man vilde komme i et heelt Virvar med Hensyn til, hvad der var et passende eller et ikke passende Locale, dersom man lod Bestemmelsen staae saaledes, som den staaer i Udfæstet. Paa den anden Side seer jeg ikke, at der kan være Noget at indvende imod det Forslag, som skulde sættes istedet; thi det berøer jo paa Enhver, om han vil tage Borgerkab som Restaurateur eller som Værtshuusholder; sætter han Priis paa at kaldes Restaurateur, er det billigt, at han maa betale mere for Borgerkabsbrevet, end naar han blot vil være simpel Værtshuusholder.

Da det ovennævnte Forslag ikke optoges af Rogen, var det saaledes bortfaldet.

Gomard: Den ærede Ordfører yttrede om § 61, at den regulerede Udskilling. Det vil jeg meget gjerne indrømme, at denne § 61 gjør; men jeg kan ikke indrømme, at den gjør det paa en heldig Maade. Naar det i den første Deel af Paragraphen hedder, at de i dette Affnit omhandlede Næringsbrugere skulle have Politiets særlige Tilladelse, til at holde Dands, og at denne Tilladelse kun bør gives dem for et Aar ad Gangen, saa troer jeg